

handling over Endringsforslag, stillede af forskellige ærede Medlemmer, strax at vedtage den foreliggende Lov og lade den gaa fra os. Jeg er bleven meget mere betænkelig nu, end jeg var ved første Behandling. Jeg har faaet Bebreidelser, fordi Loven ifjor saa let og hurtigt gik fra os, og skjøndt man rigtignot heri Salen har hørt de Egne lovprises, der fik denne Lov, saa er man dog paa mange Steder uilfreds med den og føler sig ilde stædt ved dens Indhold. I Genhold til min Opfattelse af Sagen tillader jeg mig derfor at foreslaa, at 2den Behandling af nærværende Sag standses, og at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer. Jeg skal dog strax sige til, at jeg ikke lægger nogen stor Bægt paa, at Udvalget netop kommer til at bestaa af dette Tal; men hvad jeg lægger Bægt paa, er, at et Udvalg overhovedet kommer til at forhandle med den høitærede Minister og enes med ham om, hvilke Forandringer der skal foretages i Loven. Det maa jo være Hovedsagen at faae Loven bragt i en saadan Skikkelse, at Ingen skal kunne besvære sig over, at han ved Loven stilles i et ugunstigere Forhold, end han vilde være i efter den nu bestaaende Tilstand. Mit Forslag gaar altsaa ud paa, at 2den Behandling standses, og at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Formanden: Hermed er Forhandlingen om selve Sagen stillet i Bero, og Forhandlingen vil nu dreie sig om det fremsatte Forslag.

Steenstrup: Jeg skal tillade mig at støtte det Forslag, der er kommet fra det ærede Medlem, som sidst talte. Jeg mener, at dette Forslag indeholder en Retferdighedsfordring, og jeg skal dokumentere det med den høitagede Ministers egne Erklæringer. Det er saa hovedkulds en Principforandring, der her er foreslaaet fra Ministerens Side, at jeg ikke siger for Meget, naar jeg paa- staar, at lige over for de Egne, hvor jeg hører hjemme, kan en saadan Forandring ikke forsvares. Jeg skal oplæse den høitærede Ministers egne Ord, den Gang de vare varme, fra Stormfloden i 1872, og jeg vil da bede de Herrer lægge Mærke til, at ikke blot heri Thinget, men ogsaa i det andet Thing har den høitærede Minister erklæret, at der var Egne i Landet, som maatte have Krav paa, at Staten plebliftelig traadte beskyttende til, og blandt disse Egne er der nu een, som man uden videre vil ødelægge. Den høitærede Minister har her i Thinget med høie Ord erklæret, at de Egne, der vare værst hjemløste, vare Lolland—Falster og Vrå, og dette har han gjentaget i Landstinget. Han har der fremhævet, at man maatte gjøre Alt for at beskytte disse Egnes Diger; men hvad gjør han nu? Han gjør det gennem det foreliggende Lovforslag netop til en Umulighed at yde en saadan Beskyttelse. Den høitærede Minister sagde, at Forslaget under Nr. 4, som er stillet af det

ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), kunde han tiltræde; men Ministeren mente, skjøndt han i Landstinget gjentog, at disse Egne trængte i høi Grad til Beskyttelse, at Inddæmningsdigerne — og det vel at mærke Diger, som beskyttede Hundreder af Tønder Land gammel Jord, kunde vi godt laa en Streg over; det er i alt Fald Resultatet af Ministerens Lovforslag saaledes som det blev vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget. Man kan nu imidlertid i disse Egne ikke reise sig efter Stormfloden i 1872, naar det er umuligt at lukke disse Diger. Man kan ligge der i 20 Aar og saa blive matrifuleret og komme til at lukke, men dette er ikke at beskytte haart hjemløste Egne. Naar jeg bliver varm her, saa tror jeg at have tilstrækkelig Grund dertil. Jeg skal nu tillade mig at oplæse den høitærede Ministers egen Ingenieurs Erklæring om disse Forhold, der er meddelt under Landstingets Forhandlinger ifjor.

Formanden: Det forekommer mig, at disse Bemærkninger mere henhøre til Sagens Realitet end til Spørgsmaal om Medfattelsen af et Udvalg.

Steenstrup: De ere nødvendige for at begrunde Medfattelsen af et Udvalg i denne Sag, hvad der er den høieste Bigtighed for de paa- gjældende Egne.

Formanden: Jeg indbrømmer, at Sagens Realitet til en vis Grad kan tages med i Betragtning ved Forhandlingen om det foreliggende Spørgsmaal; men jeg vil dog bede det ærede Medlem om at begrænse sig.

Steenstrup: Jeg skal begrænse mig og kun oplæse 7 Linier af Ingenieurkapitain Keypers Indberetning for Vrås Vedkommende, hvori det hedder: „at de betydelige Bærdbier, som ere gaaede til Grunde paa denne D, rimeligvis kunde have været bevarede, saafremt de der tilstedeværende Bærn havde været undergivne et Tilfyn fra Statens Side, og en lovbunden Ordning af det hele Digevaesen havde fundet Sted“. Det Oplæste findes Side 3 i den Betænkning, som blev afgiven af Landstingets Udvalg den 8de Mai 1873. Jeg vil altsaa sige til Begrundelse for, at jeg støtter Forslaget om at nedsettr et Udvalg, at det er selve den høitærede Minister bekendt, at de vedkommende Egnes Digelag trænge til Statens Beskyttelse. Jeg har ikke forlangt disse Diger bragte ind under Statens Tilfyn, men jeg mener, at det er vel stærkt nu at gaa tilbage og at ville storme gennem Folkethinget et Lovforslag, hvis undgaaelige Følge vil være, at Vrå — jeg fremhæver særligt min egen Hjemstavn, skjøndt Forholdet ogsaa gjælder andre Egne — bliver saaledes stillet, at hvad der har været Mark, Eng